

မဟုတ် သာမန် ခြောက်နှစ်တူသော အပျိုဖေပေါ်စစ်စသို့ မြစ်စဉ်
သေပြီးသောတည်းသို့သော် ထိုထိုသားအပိုသား မြစ်ရတုထွေ
ထေ ထို့နဲ့ အမေတူမည့်သူကလေး ထိုကြည့်ခဲ့ပေးညီမလှည့်သား
နှစ်ယုညီသည် ဝါကယ် ဝါထံသို့ အတွင်းသိဖွားသောလျှင်
သိကြသလော့

ရွှေရွှေမှာသည် အစပစ်ခံသူရက်နင်းထူမြစ်၍ ချော၏။
လှည့်ပိုက်လုံးကိုထည့်သမျှအဆစ်ပြေပြစ်သူ မြစ်သေတည်း။
မတ်မတ်သံလှပင်လျှင် ရွှေဖောင် အချိုးဆစ်သက်ပြေ
မြစ်မည်မဟုတ်စေ။ သို့သော်ပေးမေခင်က သိုးသက်ပို၍နုပျိုထွ
ပနေအေးသားအညှိုး မုဆိုးမပေးလဲဖြစ်ပြန် အချစ်ဟူသည့်အ
ရသာကိုအည်းသိနားလည်သားအသာမေခေခင်သည် သို့ ထက်
ပင်ပို၍ ပြုပြင်အသေဖြင့် ပို၍လှပနေလေသည်။

ကြည့်ကပ်ရွှန်းမသော မှုန်နှာလေး ဖေါဖရောင်း ကဲ့သို့
ညွှတ်ပြောင်းသော လည်တိုဝါ မောင်ပုစာ လေးသဖွယ်မို့
ခေတ်တော်နု၍ မြစ်သူထို ထောင်ခိုက်စေသော ရင်သားအ
စုံ ဝါးဖွားအခြားခြားထားဖွား၍ တင်ပသို့သွား၍လှည့်နေ
ထမြင့် စွင့်ကားနေသော မေခေခင်၏တင်ပသို့မှာ ဆင်နှာ
ခေတ်လေဖွယ်တင် တန်၍နေသေသည်။ သို့ကြောင့်ပင် မုဆိုးမ
စားမေခေခင်မှာ သိုးရွှေမှာထက် အလှပိုသည်ဟု ထင်ရ
စေသည်။

ပြီးနောက် ချစ်သင်ရှိစဉ်အပင်လျှင် ထယ်ထယ်နှင့် မုန်နဲ့
ထည်းအမေခေခင်သည် သောက်တန်ကားကြီး၏ စီးနိုင်၏ ရန်
တုန်မြစ် အသုံးတန်ရပ်ကွယ်တွင် ကိုက်တင်နှင့် နေထိုင်၏။
ကုမ္ပဏီရှိရင်းစွဲ သို့သည်ပိုစသည့် အပြင် နောက်ထပ် တခုကိုပင်

ထိုကြောင့်မေခေခင်သည် လက်ထောက်ကားမရှိသော်လည်း
စိတ်ပွန်သောကမ္ဘာ၌ အေးသေးစွာနှင့် နေနိုင်သော်လည်း
ဒိဝိဝယ် သိုးဖေးရွှေရွှေမေ နောက်ပြီး မောင်ခေခင်ဖေမှာ
အားကိုးရသော ကိုဦးတယောက်သာ ပြုသည်။ နေထိုင်ခါကား
ကိုဦးသည် မေခေခင်နှင့် ရွှေရွှေမှာသားသဖွယ်ရှိ၍ တာ
ဝန်ဘိသိနဲ့ အကျိုးဆောင်ပေးနေထူမြစ်သည်။ အိမ်စုသောစီး
ကျော်တန်ကားကြီးကို ကိုဦးဆောင်ရ၏။ အယုတ်တိုက်တွင်
လည်း ကိုဦးကနေနေလှူ၏အာဏာကို ပုဏ္ဏားသက္ကသို့ တံခိုးပို့
ပေးသည်။ ကိုကြောင့်ကိုဦးသည် မေခေခင်၏ အလှူမျိုးရင်းချာ
မျိုးမြင်နေသောသူမဟုတ်ပါကား။ ကိုဦးထိုလှုပ်အေးအရာရာ
ခိုက်ချရ၏။ ကိုဦးကလည်း အမေအရားရာ ခိုက်ချရအောင်ထင်
ဆောင်နေတိုင်တတ်သူဖြစ်ပေသည်။

ကိုဦးသည် ခတ်တုတ်တုတ် ဝင်တိုတိုဖြစ်သည် အနေအ
ထိုင်ရိုးသားအညှို့ သိမ်မွေ့သည်။ ဟောကျွန်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့်
မြည့်စုံသည်ဖြစ်သည်။ အဆားမြို့၍ ရှစ်ချောင်းကိုယ်ကသေ
စောင့်တင်း၍ ချစ်စရာကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မေခေခင်သည်ရင်းရွှေရွှေမှာသည်ရင်း၊ တယ်ထွားသွား
ထယ်သားတာ ကိုဦးနှင့်သာ သွားလာတတ်ထူမြစ်ပေသည်။
ကနေလည်း ကိုဦးက မြစ်ထစ်၍မပြီးသေးသော စိသားစုံ
နှစ်ဖေက၏ထို ကားပေါ်မှစောင့်ထူ၏ ပြုပေသည်။

မေခေခင်နှင့် ရွှေရွှေမှာထိုသည် ပြီးစီးသည်နှင့် အေး၏ထို
ဆင်းတာ၏ ပေါ်တက်အာ ကျောင်းထို ဦးစွာသွားရန် ထိုး
မြစ်၏ ရေအေး၏ ဝင်တင်အာဏာအေးမြစ်ပေသည်။

အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကို ကြိုက်၍ မနေတတ် မထိုင်တတ်သည့်
 ဤကမ္ဘာ၌ အကြောင်းသော်ကားပေမေမင်္ဂါ၏အပြုံးမှာ
 သူ့အတွက် အထို သွင်ဝေးသည့် ပြင်၍ တွားသ်။ မေးမခင်မီ
 ဤကမ္ဘာ၌ ရှိသော ရွှေရုပ်ပြု၊ ဖြိုးပွင့်စေည်၊ နိရိုဗ်၊ မြင့်ချီနှင့် နှစ်ခု
 ဤကမ္ဘာ၌ တစ်ပါးမျှ အတွေ့အကြုံမရှိ ရိုးရိုးနှင့် စေးမေ
 ဤကမ္ဘာ၌ အလွန်ပင် အနုစေ၏။ ဆယ်နှစ်ကျော်
 အတွင်း၌ ရှိသော အတူအနားသည်။ ကိုဦးစိတ်သည် တစ်ပါး
 အတွင်း၌ ရှိသော မိနေမှပို၍ ထွင်ရှားနေသလိုပို ပြစ်နေသည်။
 ဤကမ္ဘာ၌ ရှိသော ပထမအကောသကင်းကင်းတော့န
 စိတ်ထွက်နေသည့်။ ဝေတ္တ အားဆပ်ချိန်ပြီး၍ ရုပ်ရှင်တော်
 ကားကိုမှပင် မေမေမင်္ဂါ၏စိတ်ပျော်သလိုဖြစ်အွေး၏ ကိရိန္ဒာ
 အရိန်ကြောင့် မန်ကောအောင်ကိုဦး၏ ပြုံးပျော်စင်အတွင်းပင်
 ဝေမင်္ဂါ၏စိတ်ပျော်နေလေသည်။

မေမေမင်္ဂါကလေးကုန်ရပြီးသားမို့ အာဗျ မဖြစ်ပေ။ အ
 ဝေမင်္ဂါက လွန်ထွက်ပြင်း ပညာဝမ်း ပြည့်အားလေသည်။ ကောင်း
 လေကမေမို့ မိမိကစလိုက်၏။ ပြီးနောက် ကောင်းသေးကိုရွှေ
 ရုပ်နိရိုဗ်ကို လှစ်ပြုလိုက်၏။ ကောင်းလေက ခနဲနိရိုဗ်အတန်း
 ဝေမင်္ဂါ အားဝေမင်္ဂါနတ်တို့ကို စုတ်ယူလိုက်သည်။ နောက်ပြီး
 အားဝေမင်္ဂါ ရွှေရုပ်တန်းရုပ်ကို ဆုပ်နှယ်နေထေသည်။
 ထိုအခါ မေမေမင်္ဂါ၏လက်သည် မထိသောနှင့် ကိုဦး၏လက်
 ပေါ်ရောက်သွားကာ ကိုင်ကစားနေ၏ တပြေးမြေ့နှင့် ကို
 ဦး၏ လက်ဖဝါးအတွင်းသို့ မိမိလက်ကိုထည့်လိုက်၏ ထိုးဦး
 ကသည်။ မထိမသောနှင့် မေမေမင်္ဂါ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထား

သည်။ ကိုဦးက မှင်ထဲဝယ် တဒိတ်ဒိတ်တုလျှင်ပိုပြီး ရုပ်
 နှစ်အားကို စိတ်မဝင်စားတော့အေး
 မေမေမင်္ဂါ ကိုဦးကိုထုတ်နေ၏။ ရုပ်ရှင်ကားထဲက ကား
 ဝေမင်္ဂါကမူ မသုံးဘဲလှည့်လည်ပြန် လိုကိုကို၏ အသံကို ကလိနေ
 သည်။ ကိုဦးကမူ ဒါလိုတော့ ဝေမင်္ဂါ၏လက်ထဲ
 ဝေမင်္ဂါသည် ကိုဦးအနီးသို့ ယိမ်းသိမ်း၍တိုးကပ်ကာ ကိုဦး၏လက်
 ထိုးပွဲယူ၍ မိမိ၏ရွှေရုပ်ပြုနှင့် မှောင်စေလိုက်သည်။ ထိုအခါ
 ကိုဦးသည် ကျင်စက်နှင့် တွေ့ထိစေလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ
 ရုဝေလသည်။

အစိတ်အစက်သက် ထူးရိုးကြီးကိုဦးကား ဤကိစ္စမျိုး၌ အ
 ယယ်ထိုကျင်ထည့်ရအံ့နည်း။ ဖာရုဂ်က မေမေမင်္ဂါသည် ကိုဦး
 ၏အထုပ်ပွင့်၊ လျှော့ငှားရှင်မဟုတ်ပေသော။

ရယ်တရယ် မေမေမင်္ဂါသည် ပြုံး၍ ကိုဦးအား ထားဦး
 ထိုးပြလိုက်၏။ ကိုဦးကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိတို့ အာဗျ မ
 လှမ်းမကမ်းမှ စုံထွဲသည်။ ရုပ်ရှင်ကားထဲမှ ကားဝေမင်္ဂါ၏ အ
 တိုင်းပင် နတ်ခမ်းစုတ်နေကြသည်။

မေမေမင်္ဂါက ဒီကနဲ နေအောင်ရိုလိုက်သော်လည်း ကိုဦး
 ကမူ ထိခြေမပျက် စူးစိုက်နေသည်။ ထကယ်တော့ မေမေမင်္ဂါ
 ထိုကြည့်သော ဒီစိတ်အနီးမှာ စုံထွဲ ၊ တွဲသာလျှင် ရှိသည်ပ
 ဟုတ်ပါလော။

'တာအကိုဦး၊ အသောလှထိုထား'
 'အော်...အင်...မဟုတ်ပါဘူး မေမင်္ဂါ၊ ဇာတ်'
 ကိုဦး၏ ရှက်ကန်းကန်းပြုစိတ်အားလျှောက်၍ မေမေမင်္ဂါ
 ကလိ၍ပြီး၏...
 'ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းကြန့်စမ်း တခါထဲ သိသိခုံတာထဲ'

မေမေခပ်က ထွန်ပြန်စွာပင် ကိုဦး၏ထက်ကိုဆွဲ၍ မိမိ
ပေါ်ထိုက်ထိုက်ခပ်ကား ထိုအခါ ကိုဦးမှာ ရောက်
သောလက်ကို အံ့ဩစွာနှစ် မေးမောလည်း နှိမ့်ပေါ်ဝယ်က
လာအိဝေထသည် ကိုဦး၏အံ့ဩစွာထည်း တကွညွှန်နေစေ
သည်။

အယ်ထိုကလေး မှုဘူးသားဟပ်ပိုဦးဝမ်းကြည့်ပါကိုဦးရှ
မေမေခပ်၏ စကားကြောင့် ကိုဦးကဝိုက်ထိုက်၏ ထိစင်
ခပ်ကန်နှင့် ထိုကလေးရာမရှိသောခွဲရစ်ကို ထို ကိုဦး ထိုက်
သော ကိုဦးအဆိုကား ထယ်ကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ဝံ့စားထိုက်
မသိဘောနေ။ မင်းတွင်းထိုကလေးနေသော ထိုဟိုင်း၏
ပျိုနုကြီးလည်း ကိုဦးသည် ရဟန်းသည်ဟုထင်သည်။ မေ
မေခပ်ခွဲရစ်ကိုပိုမိုခန့်ရာမှ တပြေးပြေး ဆုတ်နှယ် နေမိထေ
တာသည်။ မေမေခပ်ကမူ ကိုဦး၏ ပေါင်ပေါ်သို့ ထက်တစ်
ချက်ကိုဖို့ထိုက်၏။ ပြီးနောက် မိမိ၏ထက်ကို ကိုဦး၏ပေါင်
ပေါ်သို့တင်ထိုက်၏။ ကိုဦးကား တိုး၍တပ်ကာ ဆုတ်နှယ်
နေမိထေသည်။

မကြာမှီ မေမေခပ်၏ထက်သည် ကိုဦး၏ ပေါင်ကြားအ
တွင်းထို ရောက်သွားပြီး ကစားထိုက်ရာ ခေါက်တောက်
ထောင်ပြစ်နေသော ကိုဦး၏လိပ်တန်ကွားကွားကြီးထည် မေ
မေခပ်၏ထက်အတွင်းထိုရောက်သ၏။

‘ယားတယ်မမေခပ်ရယ်’
‘မယားပါဘူး ကိုဦးရယ်’

မေမေခပ်က ရမွက်သံပါပါနှင့် ဆန္ဒပြင်းစွာပင် ဆုတ်ကို
ထားမိသည်။ ရှစ်ရှစ်ကားမှာ ထယ်ထို ဇာတ်လမ်းနှင့်ဝမ်း၍
ထယ်ထိုပြစ်နေသည့်တော့ရယ်။ မင်းသွေးကားခေါ်မှာ မကြာ

ကားနှင့် ကမ်းခြေပယ် သဲသဲခဲပြစ်နေ အခါပေါ် ဝါ
ခေါ်ပေါက်ကုံးပေါ်၍ ရှစ်ကိုဆော့ပေးနေသည့်။ မေမေခပ်
မူရစ်ကိုပါ ခေတုကားနိုင်သည့်ဖြစ်၍ ကားမရတော့မလား
တကယ်ခေတု မေမေခပ်သည် မုဆိုးမတဝနှင့် မေမေခပ်
သည်မှာ နှစ်ပေါင်းပနည်းတော့အထပြီမဟုတ်ပါကား။

ကိုဦးအဆိုကား ကြားလျှ မြစ်ထုံး အရွှေ့ တွေထူး ရုံ
တာမုနားထေယ်ဘုမဟုတ်အေး တကယ်ထက်တွေ့၍ မြစ်
ဓားတုံ့ခန့်ထေထည်။ မေမေခပ်သည် ကိုဦး၏ ကွားကြိုင်း၍
တင်းမာနေသောလိပ်ကိုဆုတ်ထိုက်၍အားရနေမိသည်။ လူ့ခေ
ထုထုမြင်သည့်မမြင် ဤလိပ်တန်မှာထည်။ မေမေခပ်မြင်ထည်
တုမှတ်ရက်ရမိ။

ကိုဦးကား ရှစ်သေမမေခပ် မြစ်နေသည့်။ မေမေခပ်
ကမူ မေမေခပ်၏ တင်းမာသောနို့ကို ဆုတ်ထိုက်အားမေး မည်
နှစ်ဦးကား စေတ္တမူပြစ်သက်သွားကာ ရှစ်ရှစ်ဆီထိုက်
ရှစ်ထိုက်ထိုက်၏ ဘားခေါ်၏ တကွကွန်ရစ်ဝေထေထေ
ကောင်သားသည် ဘားခေါ်၏ သိရခေပေါ်ဝယ် ထက်ထေ
ကြီးဟန်ပြစ်နေ၏။ ကားခေါ်၏ ရှစ်ခမ်းထို အစား မေမေခပ်
ယူ၍ ထားခေါ်၏ ခရွှင်အစုံကိုထည်း ဝိုနှယ် မေးမေး
သည်....။

အခါ မေမေခပ်က ကိုဦး၏ခေါင်ကိုဆွဲ ထိုက်ပြီး နှစ်
ခမ်းခြင်းတေပေး၏။ ကိုဦးကား ထာထုတ်ရမှန်းပထမပေး သိ
မကြာမှီ မေမေခပ်ကပင် ကိုဦး၏ နှစ်ခမ်းထို စုတ်ယူထိုက်
မိဘောသည်။

ထာထိုထိုနှင့် ရှစ်ရှစ်ဦးကွားထေရာ မေမေခပ်ကား
ထိုထာမရနှင့် မြစ်ကျန်ရစ်ထေသည်။ ကိုဦးကား ထာထို

၁၀
ရှက်၍ မျက်နှာ ပူနေသည့်အထဲမှာ မေမေခင်၏ မျက်နှာကို မြင်ရုံနှင့် အချိန်မှာ ဝါးနှစ်ခု ခွဲကျော်အားဖြင့် မြန်မြန် ပေးခဲ့ကြသည်။

ရောင်လျှင် လှုပ်ရှားလှုပ်ရှားနေသော ကို နမ့်လှုပ်ကိုင်၏။ ပြန်လို့ နှစ်အချိန်မှာ ဝါးနှစ်ခု ခွဲကျော်အားဖြင့် မြန်မြန် ပေးခဲ့ကြသည်။

မေမေခင်ကမူ ကိုဦး၏ အကဲကိုသာလျှင် ကြည့်နေထေရေသည်။

‘ကဲကိုဦး... မိမြင်လှရှင်းတဲ့ ဆိုက်ဘဆိုက်ကို မောင်ခမ်းပါ

ထည့်...’

‘ဆိပ်မှာ ထမင်းမစား၊ ဝေပေးအား’

‘ကဲကိုဦး... ကျွန်ုပ်ကို ကုမ္ပဏီထိုင်ဖို့ ပြီးရင် သွေးထဲကလေးပါး ဆိပ်မှာ ထမင်းမစား၊ ဝေပေးအား’

‘ထုတ်ကုမေခင်’

‘မေမေခင်က ကိုဦးအား ရဲသေးတစ်ခဲးပေးထားသည်။ ကိုဦးကား မေမေခင်ကို ကုမ္ပဏီထိုင်ဖို့ လိုက်ဖို့ ကာ... မောင်ခမ်းသို့ သွေးထဲကလေးပါး အဆစ်သင့်ပင် ထေးနာရီ ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်

ကိုဦးမှာ ဟုတ်ထက်ထိုင် တရိုတေသနှင့် မေခင်မမြေခေး။ ကိုဦးသည် အဘောင်းဆုံးပတ်တယ်တစ်ခုလှည့်သွား၏ ထု

ကျွမ်းကျင်နေထေရေသည်။ ရွှေရွှေမှာလည်း ကျောင်းအတွင်းမှ မြန်မြန် ပြန်လာသည်။

ရှင်းသည့်ဆိုသော်ထည်း အခမ်းတိုင်းတေ့လှည့်၏။ ထိုအခင်းကို လွယ်လပ်သည်။

‘မေမေခင်က ကိုဦး’

‘မေမေခင်က ကြိုက်ချာစားပရားမှာပြီး ရှင်ပန်လည်း

‘ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် များနေလို့... မေမေခင်ကို ထိုင်ဖို့ လိုက်ဖို့ ကာ... မောင်ခမ်းသို့ သွေးထဲကလေးပါး အဆစ်သင့်ပင် ထေးနာရီ ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်

မှာ၏ ကိုဦးကား ဘာမှမမြေခေး ပေခေခင်ကြေ၊ မေခင်က အစာကိုစား၍ မေခေခင်ထိုင်စေအာ အရက်ကိုသောက်၏။ အချိန်

‘ကမ်းအထဲ ဝါးပြန်မြန်ကြည့်’

‘ကဲ ကိုဦး ပီမှာဆိုက်တယ် တနေရအရ သွေးထဲကလေးပါး အချိန်

‘ကားအနားခိုင်းသို့ တက်ထိုင်သော် ရွှေရွှေမှာထိုင် ကိုဦးကား မေမေခင်အား ကိုဦးသည် ကနဦးက ကုမ္ပဏီထိုင်ဖို့ လိုက်ဖို့ ကာ... မောင်ခမ်းသို့ သွေးထဲကလေးပါး အဆစ်သင့်ပင် ထေးနာရီ ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်

ကျွန်းသာယာတက်မြင်ပြင် အင်းစားပြန်ပြန်ပေါ့’

‘ကဲကိုဦးကား ဘာမှမမြေခေးပေး အင်းယား၏ တဦးပေးအား ကျွန်းထေးသို့ ကားကိုအပြင်းမောင်နှစ်သွားပေးသည်။ အင်းယာထိုလှေကန်မှပင် စေ၏ အေးအေးခမ်းစိတ်ကြောင့် ပို၍နေထိုင်

ကိုဦးသည် စိတ်ဝင်စားမှုရှိသည့်အပြင် အရေးမစိုက် ဆေးထိုးရုံ၊ စောင်းသွားကြ... မည်သည့် အစမှာကိုယ် အတေလာ

‘မေမေခင်က ကိုဦးသည် ကုမ္ပဏီထိုင်ဖို့ လိုက်ဖို့ ကာ... မောင်ခမ်းသို့ သွေးထဲကလေးပါး အဆစ်သင့်ပင် ထေးနာရီ ကျောင်းဆင်းချိန်နှင့်

‘ကဲကိုဦးကား ဘာမှမမြေခေးပေး အင်းယား၏ တဦးပေးအား ကျွန်းထေးသို့ ကားကိုအပြင်းမောင်နှစ်သွားပေးသည်။ အင်းယာထိုလှေကန်မှပင် စေ၏ အေးအေးခမ်းစိတ်ကြောင့် ပို၍နေထိုင်

‘ရွှေရွှေမှာအားဆိပ်သို့ ဝါးပြန်မြန်ကြည့်’

‘ကဲကိုဦးကား ဘာမှမမြေခေးပေး အင်းယား၏ တဦးပေးအား ကျွန်းထေးသို့ ကားကိုအပြင်းမောင်နှစ်သွားပေးသည်။ အင်းယာထိုလှေကန်မှပင် စေ၏ အေးအေးခမ်းစိတ်ကြောင့် ပို၍နေထိုင်

မေ့သောအခါ

မေ့မေ့ခင်က ကားကိုင်ခဲ့ဖူး ရင်ကိုကော့ထဲပေးစားရတာ နဲ့ မိန်းမနုစော နိမိန့် ဖြစ်ခဲ့ဖူးရင်မှာ ကိုဦး၏စိတ်ကို မခြေခံ ဝမ်းပေးလေတည်း။

မေ့မေ့ခင်က ကားကောင်းကောင်းပိုင်းထဲမှာ ရွှေဘယ်ထွေး၍ မိတ်ဆက်ထားသေးတဲ့လိုက်နာ

ကိုးကား အင်းထဲမှာ ရေပြိုင်ကို ဝေးမော ကြည့်နေလေ

အဲဒါ

'ဒီနားကောင်းဆုံး မပြင်းဘူးထင်တာ'

ကိုဦးက သားပြန်၍ပြော မေ့မေ့ခင်၏ အနီးသို့ထလာ ပြီးနောက် မေ့မေ့ခင်အနီးဝယ် ရပ်၏။

'ရုပ်ရှင်ကောင်းရဲ့လား ကိုဦးရဲ့'

'အောင်အောင်ပဲ ပမေ့ခင်'

ကိုဦးက ခါးပစ်အောင်ထိုင်မိလေသည်။ မေ့မေ့ခင်က ဒီကန် အထဲထွက်အောင် ခုတ်ထိုင်၏ ဦးနောက် မေ့မေ့သည်

ဦး၏အနားထဲ ထိုးသွင်းလာ၍ များ၏အထဲကို ဝဲထိုးမိအောင် ပစ်

ဆွဲလိုက်... ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏ ကာကွယ်စောင့် ကိုဦးသည်

ရက်အပူနဲကြောင့် ရုပ်ရှင်ထဲကထို ရင်ပိုတော့ပေး မေ့မေ့ခင်သည် အဦး၏ အခြေအနေကို အကဲ ဖမ်းနိုင်ပြီ

နှစ်၌ အခြေအနေကို သိလိုက်၏။

'ကိုဦး မိန်းမမယ့်ဘူးထင်တာဟာ'

ထို... မမေ့ခင်ကထဲ

'အော်... ဒီလိုအကောင်းပေးနေတာ မိန်းမယ့်ရင်ရစ် ရှာ ပေးမယ်လို့ ထင်ပါ'

မေ့မေ့ခင်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် ကိုဦးအား ဆွဲတိုက် သိုက်၏ ကိုဦးမှာ မထိမသာနှင့် မေ့မေ့ခင်အနီးသို့ ရောက် သာလေကည်း။ မေ့မေ့ခင်က ကိုဦး၏ထက်ကို သိလေနှင့် မှတ်တက်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်လေသည်။ ကိုဦးကစော့... ကြောက်တောင်... ကောင်နှင့် ပြန်နေ၏ ဒီထိုကုလုံးမှာလည်း သွပ်ရှာ၊ မှုများကသာထန်၍နေလေသည်။ မေ့မေ့ခင်က ကိုဦး အား အနီးသို့ခို၍တိုးကပ်လာရန် ဆွဲလိုက်၏ ပြီးနောက်ကိုဦး ၏ထက်များကိုလည်း မိမိရင်အစုံပေါ်သို့ တင်ပေးလေ၏။ ကို အခါ ကိုဦးကလည်း ရှက်ရှင်ရုံထဲမှာဆိုဆွဲလိုက် ဆုပ်ကိုင်လိုက် လေသည်။ မေ့မေ့ခင်က အပြန်အလှန်ပြန်သဖြင့် အင်္ကျီကျည်သီး များကို တလုံးပြီးတလုံးပြုတ်ခါ အစွန်းမှ အရားပိယာကို သည်း ပြုတ်ချထိုက်လေတော့သည်။

ထိုအခါ ကိုဦးမှာ တကဲ့နဲ့ထွက်ထွက်မို့... ဝေါင်းပေါင်း' နှင့် တင်းရစ်နေသည် ရှေ့ရင်သားအစုံ၊ ဝန်းသီးပမာ ထက်

မေမာမာ၊ သူ့အမေ ခါပေခံ မေမေငါ့ကား နားမမေခင်နှင့် ရင်ချင်း အပ်ထိုက်၏ ရှုရင်မို့မို့ ကို ဆွဲထား
မဆားလို့။ သာသနာတော်ရှိစေရန် အမေအင်ပင်ပန်းဆီ ပတ်ထား ပေးသည်။

‘ဆို... ကိုဦးကလဲ နုအတတ်ဆို ထုံးစံမှမရှိဘဲ...’ ‘ကိုဦး မကောင်းဘူး ထားလမ်း’
မသေခင်လိုက်စား ပြီးပြင်းအာထောင့်ပါ။ ‘ကောင်းတယ်မေမေ အဆင်မရှိဘဲ သွားတယ် ဟာနိုးအဆုံး’

နှစ်ပေါင်းများစွာ သက်နဲ့ ကမ်းကွဲခဲ့ရ၍ မခံစားခဲ့ရပေမယ့် လိုက်လျှောက် သွားပန်းလဲ မသိတော့ဘူး။
အချိန်များ၏ ကုန်လွန်ခဲ့သော အတွက် ယခုမပင် ခံ က... ခါဖြင့် ကေအုန်းယူအုန်း ထားရေစင်ကို သွားရ
မတော့သဖြင့် မတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကမ္ဘာကြီးကိုပင် မေမေအောင်...’

အပြစ်ထုံ မေမေခင်သည် ရောက်ရှိသွားလေအောင်သည်။ ဝါးနေဖွန်းထိသဖြင့် ခစားမခင် ခရွှေဆောင်လမ်းပြတ်လုပ်
ပမေမေခင် အမိန့်စားထိုက်ပုံပင် ကိုဦးက မညှာမတာ ခေ၏။ အပ်ထားမသော အချောင် ဆိုထုံထုတ်၍ မရမည်ဆိုသွား
လေတော့သည်။ မေမေခင်ကား အရသာတွေနေထိုင်ရ၏။ ကိုဦးကို မရဆေးနေပြောလိုက်ပြီး မိမိကသည်း ရေခင်
ရှုနေရသလို။ မေမေခင်ကား ဤအကြိမ်သည် ထယ်ထုံကြည့်ရှုထုံ ထွန်၍ ဆိုင်ကဲ ကပုထံဝတ်နှင့် မေးကြော
အပြစ်ထုံ။ အကောင်းဆုံး အချိန်ဟု မှတ်ချက်ပေးထားသည်ဆို၏။

မိမိအဖို့ မဝတုံးက ဝယ်ရုံးစားနဲ့ ချိန်းတွေ၍ အ... ပြီးနှစ်ယောက်သား အမ်းမြေမှ ကားဆီထို ပြန်ကြွေး
ခံတုံး၏ ထိုအထက် သိတ်အားမခေ့ တဖန် ထိပ်ယောင်သည်။ ပြီးနောက်ကားကို ရှိရင်နုနုပြောလေသည်။ မေမေခင်
ခွဲ၏ ဆိုသော် ဖြစ်သားဖြစ်သည်ဟုဆိုရမည်အခြေဖြစ်၏။ နိပိတ်ဝယ် အားမရသေးသတို ကိုဦးကလည်း အားရတမ်း
လိုဦးနဲ့ ကား ကွာခြားယူလွန်းသည်။ မေမေခင်သည် ကိပ်ခြင်းမရှိအေးပေ။ တပွေတပိုက်နှင့် လှချင်တိုင်း လှနေ
၏တင်မေးနေသော လိန်ချောင်းကြီးသည် မိမိအခေါ်အဝေါ်ပေးမေခင်ထို အထုပ်ဝင်ရှင်အယောအင်အား မည့်သူသည်
တွင်းထို ဟအားတိုးဝင်ထားသည်နှင့် တခါမျှ မခံစားအာသာမခင်းမအမ်းတထဲ နေနိုင်အံ့နည်း။
မသောအရသာမျိုးကို ခံစားရနေရုံမဟုတ်ပါ။

ကိုးဦး၏လိန်မှာ သန်မာထွားကြိုင်း၏ ကနည်းအား... ယခုတော့ ကိုဦးကားသတ္တိကောင်းထာမေဠီ မိထိုသူ
လူရှင်ရှိသည် အထာ ဝိသည့်ထုဆိုမည် ထွားထည်း ထွား... ကိုးကပ်အာခဲ့ကာ မေမေခင်၏ အနီးထို
ထည်းရှည်၏ တိုးကြောင့်လည်း မေမေခင်မှာ ကိုဦးကို မေ... ရိုင်ရိုင်နိုင်နိုင်နှင့် ဆိုင်ဝ နေပြီဖြစ်၏။

တမ်းပင် ဆုတ်ဖမ်းထားမိလေသည်။ ကိုဦးသည် မေမေခင်၏အနီးသို့ ဝင်ရပ်၍ မေမေခင်ကား
ကိုဦးသည် သတ် ဝါးချက် နှင့် မနားတမ်းဆောင်... ကြည့်ယောင်လေသည်။ မီးတောက်... ကြည့်လျက်ပင်

နှင့်ဒိုက်မြည်လှိုင်းဆေး... နာရီခံကြောင့် ကိုဦးသို့ ပို၍ ရပ်စဲသွား၏။

ထူးကဲနေ့ ကုသမှုအသားပေးပေးရန်ကို ယခုည လူတစ် ဧည့်နှင့် ဆက်တက်၍ ကရဦးမည်မဟုတ်ပါသေး။ ကိုဦးကညီ ရပ်စဲ၍သာ နေထေရည်။

တခါမျှ မခံစားရသေးတူးကညီ အရတေးထူးကံ ခံစား ရသေးသည့်အတွက်ပင် ကိုဦးအဖို့ ဤကံအတွက် လူဖြစ်ကျိ နှစ်ပြီဟု ထင်မှတ်နေပါသည်။ ဟကယံမဟု ကိုဦးအတွက် ထင်မှတ်စရာပင်မဟုတ်ပါ။

ဝိထိတူးသည့် ရ... သာဓာတ်ထမ်းနှင့် ယခု လူတစ်ဦးက... မသား... ကိုဦးအတွက် အလွန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့... ဝေ... မဟုတ်ပါ။

ယခုလိုကိုနှင့်ညှိ... နက်မှ... ကိုဦးသည့် ကဗျာ... ကိုဦးသည့် ကဗျာ... ကိုဦးသည့် ကဗျာ... ကိုဦးသည့် ကဗျာ...

ကိုဦးသည် စွမ်းကျယ်... ကိုဦးသည် မိမိအခမ်းမှ... ကိုဦးသည် မိမိအခမ်းမှ... ကိုဦးသည် မိမိအခမ်းမှ... ကိုဦးသည် မိမိအခမ်းမှ...

မေမေခင်သည် ကုတင်ပေါ်... ကိုဦးသည် မေမေခင်၏အနီး... ကိုဦးသည် မေမေခင်၏အနီး... ကိုဦးသည် မေမေခင်၏အနီး...

မေမေခင်တိုင်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်...

ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်... ကိုဦးသည် အစောင့်အရှောက်...

မေခင်

ဟန်... ကိုဦး... မေခင်... ကိုဦး... မေခင်... ကိုဦး... မေခင်...

မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်...

ကိုဦး... မေခင်... ကိုဦး... မေခင်... ကိုဦး... မေခင်... ကိုဦး... မေခင်...

ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်...

ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်... ကိုဦးသည်... မေခင်သည်...

ဦးအထို ထုံးသောခံနစ်မျှ အသက်ရှူနိုင်စွမ်း ရပ်စဲအပမာ
ပပ်ညှိပ်ထက်ပေးသောသည်။

ကိုဦးကာ မနုပင် သတ် ကားထိုက်မိလေသည်။

အကြောင်းကား မေမေခင်သည် ညထေအင်္ဂါ၊ ယစ်ပြီး
ဟန်ယားထိုက်သဖြင့် ငါမွေးတိုင်းပင် ပေါ်တွင်နေသောအ
ချွန်သည် ကိုဦး၏မျက်စိရှေ့စေ့ ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်းကြီး
ပင်ပေါ်တွင်နေရကား ကိုဦးသည် ခည်သိုက်ထဲထိုး ထိမ်းနိုင်
စွမ်းရှိအံ့နည်း။

ပေါက်စိတ်ပမာ တင်းမာအယ်အက်နေသော နိ၊ ပြီးပြီး
ပြီး ၂ ထုံးပေါ်မှ ခဲသတ္တန် ဝပျင်သီးထေးထို စုခေ
သည်အလုံးကလေးက မှုဦးအား ပြုံး၍ကြည့်နေသောသည်။

ပြီးနေစက် ခိုက်သားများမှာ အမြို့ပေါ်တွင် အင်္ဂါ
ကြောကုသေးများ ထောင်နေသောသည်။ ခိုက်အောင်မှတ
ပြည်းပြည်း ခြိတ်ထုံးကိုကစားလိုက်၏ စိမ်းစိမ်း ညှိညှိ မို. မို.
လေးပြင်နေသော မေမေခင်၏အဝတ်မှာ ပေါ်သားနှုတ်
ထိပ်တွင် ပေါင်းပေါင်းကြိုချိန်နေသည်ကို ရောထိုက်သည်နှင့်
ကိုဦး၏ လိန်ချောင်းကြီး ဟမးထုတ်ရမ်းပင် ဖောက်စာနဲ့
ထောင်သွားသောတော့သည်။

ကိုဦးသည် စာတန်ကြာပင် ဝေးဖောနေမိတော့သည်။

'ကိုဦးထိုင်ခေ'

မေမေခင်က အမိခင် ပေးထိုက်မှပင် ကိုဦးသည် အိမ်
နေသောကုတင်ပေါ်သို့ ထိုင်စုလိုက်၏။ ကိုဦး၏ ဟမးထုတ်
စေ့ အယ်တုးကမှ ဤကုတင် ဤခွေယာနှင့် ဤသို့ စိမ်း

မျိုးကို ကြိုရသည့်ဟူသောစကား၊ ငမိခင်မျှ မမက်ခဲ့သူမဟုတ်
ယခုတော့ ကြိုရသောပြီဟုတ်ပါသား။

ကိုဦးသည် ကုတင်ပေါ် ထိုင်ပြီးသည်နှင့် မေမေခင်နှင့်
တွဲ၍ထိုင်ထိုက်သောသည်။ ပြီးနောက် မေမေခင်၏အချစ်
သားပေါ်သို့ မိမိထက်မှတင်ထိုက်ရာ မေမေခင်က စကား
ပေးလေသည်။

ကိုဦးသည် ကူးထူးကူးကွနှင့်ထကာ နိ. နှစ်လုံးကို စိမ်း
ကြယ်ပြန်သောထက်နှစ်ပတ်ပြင့် သပ်နှယ်၏ပြီးနောက် နိ. ကြာ
ကြာနှင့် တရုဂ္ဂါမြစ်နေသော မေမေခင်၏နှုတ်ခမ်းကို ကလေး
မရပင် ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် စုတ်ဆူနေသောတော့သည်။

မေမေခင်ကား အိပ်ပြီသမျှတွင် အရပ်ပမာ ညှိပ်ထက်
ခေမိလေသည်။ တကယ်တော့ မေမေခင်အဖို့ ဤအချိန်တွင်
ကိုဦးကသာ အသံနှုတ်ထိုချင်သည်ဟုဆိုကား ရင်ကိုခွဲ၍ ပေး
မည်သူသာတည်း။

'ကိုဦး'

'ဗျာမမခင်'

'ထိုချည်ချည်ထိုက်ပါသားနော်'

'ဟုတ်သားထဲမခင် ခေ. ခေလိုက်တာ'

ကိုဦးသည် ကျောက်ထုနှင့် မိမိလုံချည်ထို ဆွဲချည်ထိုက်
သောသည် မေမေခင်က ကိုဦး၏အပေါ်တွင်ရှိသော စွပ်ထုတ်
ထေးကို ချွတ်ပစ်ထိုက်လေသည်။

ပြီးနောက် နှစ်ယောက်လုံး၏ကိုယ်တွင် အဝတ်များခ
ကပ်သံ အတော်ပင် ပွတ်လွတ်ထပ်ထပ်မြစ်သွား ထိုကြောင့်
ရင်မြစ်ကပ်ထိုက်သောအခါ ပို၍အရသာရှိလှသော ဤ စာ

usually does not include their name

အသက်ပေးကာ မှတ်ချက်ချလေသည်။

ထိုအခါ မိမိတို့အဖွဲ့အစည်းအရပ်ရပ် ဝေဖန်စဉ်းကြီးကြီးကြွကြွ ဝေဖန်ဆွဲခွဲကြီးကြွကြွ ပြီးနောက် လက်ပာပက်ကို နာသာအဟာအောက်ဆိုလွှတ်လိုက်၏။ ဝေဖန်စဉ်းပေါင်းတန်တည်း ဝေဖန်စဉ်း ပြီးနောက် ထပ်မံဆိုကို ပွတ်လိုက်၏။ ထပြေးပြေးနှင့် ဝေဖန်စဉ်းပေါင်းတန်တည်းကို မိမိတို့ မောက်နေသော အဖို၏ ခေါ်ဆို ရောက်ဖွား၏ အပုတ်ကို သေချာစွာ ပွတ်ပေးလိုက် အသက်ပေးကာ ဝေဖန်စဉ်းမှာ ကြံ့တက်လာလေသည်။

ထိုအခါ ကိုဦး၏လိပ်ချောင်းမှာလည်း ထင်းရစ်စေကြော့ ထားစေတော့သည်။

ကိုဦးသည် အသက်အဟာပင် ဝေဖန်စဉ်းကိုယ်ပေါ်ဆို တက်ခါ မိမိ၏လိပ်ချောင်းနှင့် ဝေဖန်စဉ်းအပုတ်ကို ဖိစေ့ ကားလိုက်လေသည်။

ကိုဦးကလိမ္မာကြောင့် ဝေဖန်စဉ်းမှာအောက်မှနေ၍ တွန် ထိန်နေတော့သည်။ ကိုဦးကား အကွက်ကောင်းကိုစောင့်၏ သို့သော် ကိုဦးကား ဤကိစ္စမျိုးကို ကျွမ်းကျင်သူတော့မဟုတ် သေး။ ဝေဖန်စဉ်းကား ရှေ့ဆောင်ရလေသည်။

ကိုဦးသည် ဝေဖန်စဉ်းပေါင်းနှင့်စုလို ကားထုတ်လိုက်၏။ ပြီးနောက် မိမိလိပ်ချောင်းကို ကိုင်၍အပေါက်ရှာလေသည်။ ထိုအခါ ဝေဖန်စဉ်းက အနီးပယ်ရှိသော ခုအိပ်သည့်ခေါင်း၏ လုံးပုတ် မိမိပင်အောက်သို့ ခုအိပ်လုံးပုတ်လေသည်။

ထိုအခါ ဝေဖန်စဉ်းအပုတ်မှာ ပို၍ပေါက်ကွဲကာ ထားစေ တော့သည်။ ဝေဖန်စဉ်းသည်တော့၍ပေးကားကိုဦး လိပ်ချောင်းကို ထားခါးတရက် ဆုတ်ကိုင်၍ မိမိအပေါက်နှင့် ထော့ထော့

လိုက်လေသည်။

ကိုဦးသည် အပေါက် ခုသည်နှင့် ပြီးနောက် အရသာကို ခံစားလိုက်သော ပြီးနောက် ဝေဖန်စဉ်း ပို၍ပေါက်ကွဲကာ အသက်ပေးပင် ထိုအပုတ်လိုက်လေသည်။ မိမိလိပ်ချောင်းကြီး မှာ ဝေဖန်စဉ်းအပုတ်တွင်း၌ မြွေကြီးတွင်းသို့ ခင်သွား သကဲ့သို့ပင် အတားဆီး မရှိပင် အဆုံးအထိပင် ဝင်သွား လေသည်။

ထိုအခါကိုဦးသည် ဝေဖန်စဉ်းပုတ်ကို ဆွဲကာ ဖိကပ်ကာ အောက်တွင်းထိုးလိုက်လေသည်။ ဝေဖန်စဉ်း ကိုဦး၏အပုတ် တွင်းပူးကြောင့် အပုတ်ထဲထဲလေးလေးမှာ မြွေကြီး အပုတ်ထဲထဲ နေလေတော့သည်။

ကိုဦးကား အချက်အလက်နှင့်ပင် ဆောင်ရွက်၍လေသည်။ ကခါပင်လေ ဝေဖန်စဉ်းမှာ အောက်က ကော့ကော့နှင့် မြွေကြီးကား ဖိထိုးကပ်ထိုးလိုက်သည်။ မိမိ၏အပုတ်မြွေကြီးကား အောက် မြွေကြီးကပ်ထားမိလေသည်။

ကိုဦးကား ခုန်မုန်ကြီးပင် ဆောင်ရွက်နေလေသည်။ လိပ်ချောင်းကို အဆုံးထိ ဆွဲထုတ်၍ အဆုံးထိပြန်ပီကာ ဆောင်ရွက် ထပြန် ဝေဖန်စဉ်းမှာ အရသာရှိပယ် ကောင်းကောင်းကြီး မိနေလေသည်။

ဤကော့ကော့မြွေကြီးလေးကကြီးဝယ် မိုးမိုးကား၏ ဤကော့ ကော့လေးသာဆောင်ခမ်းမှ ချစ်စေ့ထမ်းတပုတ်ကားကြော့ ကျွဲပုရားကို ရင်နာစရာသို့ ရှိလေသလိုလေးသာတန်ရစ်ထား သည့်အလယ်၊ ချစ်အရသာ ဗီမာန်ကြီးကို ကောင်းစွာပင် ကြည့်ဆော့နေလေတော့သည်။

ကိုဦးသည် အားပလိုအားမရဖြစ်ခါ ဝေဖန်စဉ်းကို

မင်းသားကော့ လက်ကိုလွှတ်ကာ ပေးပေးပြန်ပြီးသောနိ
သားနိ နှင့် ဆီထို လက်ပျောက်သွားပေး၏။

မိုးမောင်ချွန်နေသော မေမေခင်၏မိုးထူးကြီးမှာ ကျိဦး၏
အသံနှလုံးကို ကလိနေသည် မဟုတ်ပါသား။

ကျိဦးသည် မေမေခင်၏ ရွှေရုပ်ပုဒ်ကို နှစ်ထုံးကို
ထိုက်ကာသတားနေပြီး ခေတ္တမျှသာမေ မြေရင်း ညှိပ်နေ၏ တ
ချက်တချက်မှာ ဆောင့်နေလေသည်။ မေမေခင်ကား အား
မလိုအားမရနှင့် သိပ် ကမ်းအားသေးကို မျက်စိပွေးလျက် ပွား
သင်ပေးပေးနေသည်။

ကျိဦးက သားမရဖြစ်သော သားမေခင်ကား တကယ်တော်ပြီး
နေသလို ထူးထူးကူကူနှင့် ဆောင့်စေသလို ထိုက်ထိုက်၏။ ထို
ကော့ မေမေ ခင်သည် မြေသောက်နှစ်ခရောင်းကို အပေမီ
ခြောက်ပေးလို၏။ ကျိဦးကသည် ဤကော့ကော့ကော့
ပွားပင် ခြေအောက်ကို မိမိပုံးပေါ်သို့ အင်လိုက်၏။

စွန့်သို့လုပ်သို့ နိဗ္ဗာန်ပင် မေမေခင်၏ မိုးမောင်ချွန်နေသော
အဖုတ်မှာ ရူးမင်း လာပြီးနောက် တပြိုင်တည်း မြစ်သွား
လေသည်။ ထိုအခါ ကျိဦးသည် မိမိ၏ အားရစရာတစ်ခု
ထွားကြိုင်းလှသော လိန်ခရောင်းကြီးကို အသားအယာပစ် အ
ပေါက်နှင့်ပြန်စေလိုက်၏။ မေမေခင်ကား မျက်ထုံး အစစ်
သမာပစ် ခံစားရအောင်မည် အရသာကို မေမေခင်ဆိုင်နေတော့
လေသည်။

ကျိဦးသည် ဘာ့ကားသောအခါ လေပျာစွာချိန်စဉ်
အဖေ၏ မေမေခင်၏နှုတ်နှစ်ကို ခုနကား တကျ မြစ်သော
သောက်လိုက်လေသည်။

ကျိဦး၏ မေမေခင်က ကျိဦး၏ထက်နှစ်ထုံးကို ဆွဲယူ၍

ရွှေရုပ်ပုဒ် ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်၏။ ကျိဦးကသည် မေမေ
ခင်လိုလားသော အချက်ကို ထိပြီးပြင်ရကား မေမေခင်၏ တင်
ပေးနေသော ရင်ပိုမိုး နှစ်ထုံးကို ဆုတ်နှုတ် ရှိ သောအခါ
ကိုက်ကာပြီးနောက် တကားဆောင်သွင်းလိုသော...

ဖြတ်

ကနဲဟူသော အသံနှင့်အတူ 'အို...အစေ... ဟု' ပေမေ
ခင်အထံပါ မြည်၍ ရောထွက်လာလေသည်။ ဤသို့ ကျိဦးက
ဆောင့်လိုက်ရာ မေမေခင်သည် ကယ်တပြန်သွားသည်မဟု
ရက်နှာရှုတ်ခဲ နှစ် ပြုံးလာသည်ကို ခြံ သိက်၏။

ကျိဦးကား ထုံးလေးချက်ပင် ဆရာကော့ကော့ကော့
ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ မေမေခင်မှာ ကိုကော့ကော့ကော့ကော့
ပေးပြီး အောက်မှသည် အဝယ်ကို အပေါ်သို့ထိုး၍ ဖင်ကို
ကော့ခံပေးလေသည်။ ကျိဦးအတိုင်း ဆောင့်လေထိုင်းအ
ဆုံးအထိ သွားသဖြင့် အရသာမှာ ထယ်ဆိုမှာပြောခြင်း မရ
အောင်ခံစားနေရလေတော့၏။

တနည်းက မေမေခင်၏အဖုတ်မှာ အသီးဝင်းဝင်းနှင့် အ
သားဆိုတာ ပြည့်လျှမ်းသို့ နေသလှသည်ဖြစ်၍ ဝိဗ္ဗိကောင်း
လေသည်။ ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဆိုဖီလိုပင် ဖိကနဲ ဖိကနဲ
မြစ်၍သွားသဖြင့် ကျိဦးအဖို့ကား ဒုင်ပယ်တကွပ်ကွပ်နှင့်သာ
ခံစားနေရ၏။

သို့သော် ကျိဦးသည် ဤနေ့ကပင် အချက်ပိုင်၏ လေး
ဂါးချက်ဆောင့်လိုက် ကော့ကော့ထိုက်နှင့် ဆယ်ဂါး ခိနစ်ခိ
ကြာသော် မေမေခင်မှာ အလွန်ပင် ကနဲမြင်းနေလေပြီဖြစ်
တော့၏။

ကျိဦးသည် မေမေခင်၏ကနဲကိုထိစေသဖြင့် ရှုရင်အစုံကို

ကခြင်းမြို့ကခြင်းနေ၏၊ တပြေးပြေးနှင့် ရွှေရွှေမာ၏ က
ပုလဲပွာ ဖေါင်းရုံ သာယာ၊ ကိုဦးက ထက်ချောင်းသလေးမြစ်
ရွှေရွှေမာ၏ဆုတ်မှ နှစ်သလေးကို ခင်းနှိပ်နှိပ်၏ ထိုထောင့်
ရွှေရွှေမာမှာ ဇွဲကာ...ဟော့ ဘွားမိ၏၊ တပြေးပြေးနှင့် ရုံး
ကန်ခြင်းမှာ နထာ၏။

ကိုဦးလှယ်ပါ နူးရွှေရွှေကျောင်းသွားဟော့ပယ် ခလောင်း
ဘောက်ကနေထု နထာ

ကိုဦးပိုင် ဝေးဖေါမယ် ရွှေရွှေမာရယ် ဒါပေမဲ့ ကိုဦးလှယ်
ရွှေရွှေကို ရင်တံ့မှာသိုထားထို ခရေအောင် ချစ်နေသို နေ၏

ကိုဦးသည် ပြောရင်းနှင့် ရွှေရွှေမာ၏ ဆုတ်သလေးကို
ပေးထိုက် နယ်ခင် စုတ်ထိုက်နှင့် အထုတ်များနေ၏၊ ပြီးနောက်
မိမိ၏ထိုက်ကို ရွှေရွှေမာ၏ထိုက်ပေါ်သို့ ဖွဲ့ကပ်၍မိမိ၏
ရွှေရွှေမာ၏ ရွှေရစ်ဖြိုးဖြိုးမှ ကျည်သီးများကို ဟ ထုံး ချစ်
မြို့ထဲ၏

ရွှေရွှေမာကား ရုံးကန်ရန် စိတ်ကူးသော်ထည့် ကိုဦး၏
အပြုအမတ် မလွန်သန်နိုင်ဘဲရှိ၏၊ တကယ်ဟော့ ရွှေရွှေမာ
သည်၊ ဘာရှိရိုင်းအထေး မိတ်ရူးအောင်ဟုတ်ကား

ကျည်သီးများပြုတိုသော် ရွှေရစ်ပိုမို ခ်တမ်းပေးချစ်စရာ
ကောင်းသောနို့ပွာ ထုံထုံချစ် ချစ်အေးနှင့် ပြုံး၍ဆွတ်သား
သယံသည်၊ ထိုအခါ ကိုဦးသည် လိမ္မာပေးနိုင်သူ ပာမိပြိုင်
ဝင် ဖြစ်စွမ်းယူနေ၏။

ထိုအခါ ရွှေရွှေမာသည် ရော့ရှေ့ကော့ရှေ့သွားကာ တယ်
လုံသိုကရသာမျိုးမှန်းပယ် အမည်ပင်ပေါ်နိုင်သော အရသာ
ကို ခံစားနေသူတည်း။

ရွှေရွှေကို သိမ်းချစ်တယ်ကွယ်

ရွှေရွှေမာက စကားတုန်းပွ ပြန်၍မပြောနိုင်ဘဲ တယ်ထဲ
ထဲထဲသို့ လျှောက်နှင့် မိန်းမော့နေရှာ၏၊ ကိုဦးက အချစ်နယ်
ပမ်းနေရှာသော ရွှေရွှေမာ၏အပြစ်ကို ရင်ပေးမိ၍ ဝိုင်သွယ်
ကူထွား၏။

ကိုဦးသည် ဖိုနေရာမှ တပြည်းပြည်းနှင့် ရွှေရွှေမာ၏အပြစ်
နှစ်ဖက်ကို မိမိ၏ခြေထောက်ဖြင့် ခွဲသုတ်မိ နိရာ ရွှေရွှေမာတွင်
ခြေထောက်ကားထွားသေ၏ ထိုအခါ ကိုဦးသည် မိမိခြေ
နှစ်ဖက်ကို ရွှေရွှေမာ၏ ခေါင်ကြေးမာတွင်းသို့ ထိုးထွင်းထိုးနှင်း
ပေးရွှေမာ၏ အစုတ်နှင့် မိမိထိုက်ချောင်းမှာ အညံ့သို့ထွေးကလ
သည်.....

ကိုဦးသည် တဆတ်ဆတ်သုံးနေသော ရွှေရွှေမာ၏ လိုက်
လေးကို တင်းကြပ်စွာဖက်ထားမိသော်လည်း အနံ့မှာ ကြီး
နာရီးကောင်နေခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဝေတရားထမ်းမပေါ်မှ တားဆီး
ခြင်းလွှားထံများသည် ဆုညံ့၍နေလေရကား အိပ်ပေါ်မှ
အပြစ်ကို မည်သူမျှသိမည်မတုတ်ပေး

ရွှေရွှေမာကား စိတ်ချောင်းကြားကားနေသဖြင့် သားထုပ်ရ
မှန်းမထိပြစ်နေ၏။

ကိုဦးကား ဓားပြေးပြေးနှင့် နယ်ကျွန်လား၏၊ ပထမထွင်
နယ်ခင်းသို့ရည်၊ ဖားလိုနမ်း၏ ဟင်အခါကော့ နို့ နှစ်ထုံးကို
အပြန်အတုန်ပင် ခိုနေမိ၏၊ ပြီးနောက် တပြေးပြေးနှင့် ရွှေ
ရစ်ပြည်ဖြိုးထုံ ထုတ်နှယ်ပေး၏ ထိုအရသာကြောင့်ပင် ရွှေရွှေ
မာတွင် ထယ်သိုမှ ရုံးကန်၍ အပြစ်နေ၏။

ကိုဦးကား ရွှေရွှေမာ၏အဖုတ်ကို ထက်ဖြင့်ပွယ်ပေးပြီးနောက်
ဝေပြေပြေးပင် လုံချည်ကို ဆွဲလှန်လိုက်၏၊ ဝေးထဲပြိုင်ပင်
ရွယ်သူမှာ နှင့်ပင် ရွှေရွှေမာ၏သုံချည်မှာ ထန်လျှောထွားသော်လည်း။

usually does not include their rank. We do

ကိုဦးညီညီ လုံချည်ထွန်ထွားထည်နှင့် ဆောက်ဆီထိုမှန်
လုံးကစားလျက်ရာ ကိုဦး၏ရင်ထဲထဲ ခံစားမှုများပို၍ ထွက်
ရှားနေပိမ်း၊ အကြောင်းကား ရွှေရွှေမာ၏ နတ်လျှော်သော အ
စုတ်မှာ မေမေခပ်၏ အစုတ်နှင့် တူညီ အပေါ်ဘို့ ပါးရုံ
ပေါင်းသွင်းတဲ့ထို့ ပေါင်း၍ ပိုပြူးနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်
သေးတယ်။

ကိုဦးသည် ရွှေရွှေမာ၏ ပေါင်း အသာလေးပွတ်ခါ ပို၍
ကားစေရန်အတွက် ခွဲထုတ်လိုက်၏ ရွှေရွှေမာကထည်း ကိုဦး
သုပ်ထက်ပင် ငြိမ်သက်၍နေလေတော့မည်။

ကိုဦးသည် အပါးကင်းစွာနှင့်ပင် ရွှေရွှေမာ၏အဖုတ်ဝသို့
ပိမိလိန်ချောင်းထိပ်ဖြင့် ကိုး၍ကလိမ်းလိုက်၏။ အရေကြည့်
များစွာနုသောပြင် ခွဲထုတ်၍ဖြစ်နေသည်ကို ကိုဦးကတွေ့ရ၏။
ထိုကြောင့်လည်း ကိုဦးကညီ ရွှေရွှေမာ၏အဖုတ်ဝသို့ ပိမိလိန်
ချောင်းဖြင့်သောကာ ဖက်ကမူ မောက်ဆီလုံးပမာ တင်းက
နေသောနို့ ထဲနယ်လျက် ပါးစပ်မှပူ ရွှေရွှေမာ၏ နတ်ခမ်းကို
တေ့ကာစုတ်၏ ပြီးမှတစ်ပြေးပြီးနှင့် ရွှေရွှေမာ၏အပေါက်ထို့
ထိုးသွင်း၏။

ပထမသော် ရွှေရွှေမာသည် ငြိမ်နေသော်ကည်း ကိုဦး
သည် အနုလေးမျှကော့၍ သွင်းလိုက်သော် ရုံးကန်လိုက်၏။
နာထယ်ကိုဦး။

ကေလေးပါ ရွှေရွှေမာ၏ ဘော်တော်ကြာ မနာတော့
ဝါ့ကူးကွယ်နော်။

ကိုဦးကချော့၍ သွင်း၏ မိသီးခေါင်းညိုညိုသေးသို့ စုတ်
စား၏ ထိုးသွင်းတိုင်း ရုံးကန်ရင်းနှင့်ပင် နှစ်ဦးသားလုံးအဖို့
အချိန်သည် မည်မျှကြာသွားသည်တော့မသိ...ကိုဦး၏

ထိန်ချောင်းသည် ရွှေရွှေမာ၏အဖုတ်ထိုးထိုး တဝက်ပွတ်
သွားသောအခါ ရွှေရွှေမာမှာ ကိုဦး၏ရင်ထဲထို့ ထိုးထွန်း
ထားလျက် မှန်ချည်များစပ်သည်နေ၏။

ကိုဦးသိပ်နာတဆတော်အဘ? ရွှေရွှေမာကိုကျောင်းပို့ပါ
နော် ...

ပို့မှာပေါ့ ရွှေရွှေမာ...ကေလေးပါနော် အနာလဲ
ပျောက်သွားအောင် က-ကေလေးမှလှိုက်ခင်း မှန်လုံး
ထေးခိုက်ထား....

ကိုဦးပြောသည့်အတိုင်းပင် ရွှေရွှေမာက မှန်လုံးပိုက်၏
ထိုအခါကိုဦးသည် တပတ်ပျော်နေသော ပိမိလိန်ချောင်း
ကို သွင်းလိုက်ထုတ်ထိုက် သွားရှားပေးနေ၏။ ရွှေရွှေမာ၏
အဖုတ်ထွင်းမှ အရေကြည့်များမပျက်ဘက်နေသည်ကို ကိုဦး
ရိပ်စားခိလေးထဲသွင်းပိမိလိန်ချောင်းကြမ်းကြမ်းနှင့် ရွှေရွှေမာ၏နို့
ထိုးများကိုပို ထိုက်ရအ ရွှေရွှေမာသည် ယားယာကာ တော့
တက်ယာ၏။ ထိုအခါ အချက်ကောင်းခေါ်နေသောကို ဦး
သည် ရွှေရွှေမာ၏ပခုံးကိုဆွဲ၍ ပိသိုးသွင်းလိုက်ရာ....

အမလေးအမေရဲ့...

ဟူ၍အော်ရင်း ကိုဦး၏ရင်ထို့ ထွန်းထိုက်၏ ကိုဦးကပေး
အဆုံးအထိစင်သွားသည်နှင့် အသာထေးငြိမ်၍နေကာ ရွှေ
ရွှေမာ၏အရင်မိမို့ကို စိုလှူနေ၏။ အတန်ကြာမှ အသာထ
ယာပင် ဆွဲထုတ်ထိုးသွင်းနှင့် ကေလေးပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါရွှေရွှေမာသည် အနာကအပြီးခွဲပျောက်ပြီးအ
ရသာ ကအပြီးပြေးပေါ်ယာ၏။

လေထဲတွင်ဖြိုဝဲနေသည့် အရသာကိုတွေ့နေတော့သဖြင့်
ကိုဦး၏ရင်ထဲထို့ ထွန်းပယ်နေတော့သည့်အခါ ကိုဦး၏

